

изпратилъ въ Плиска при Бориса. Борисъ ги приелъ много добре, далъ имъ това, отъ що имали нужда, и започналъ да разговаря съ тѣхъ. Сега той научилъ за живота на св. Кирила и Методия, за тѣхното учение, тѣхното азбуке, и тѣхната работа въ Моравия. Двама отъ ученицитѣ на братята били много развити и способни. Единиятъ се казвалъ Климентъ, а другиятъ Наумъ. Тѣ извадили отъ дисагитѣ донесенитѣ отъ Моравия славянобългарски книги и ги показали на Бориса. Като видѣлъ това, Борисъ се много зарадвалъ. Той ималъ тъкмо нужда отъ български книги и отъ български учители, за да замѣни гръцкитѣ книги и гръцкитѣ свещеници. Отъ разговора съ Бориса Климентъ се изказалъ, че билъ родомъ отъ Македония. Той билъ малко момче, когато св. Кирилъ и Методи го зели съ себе си и го завели въ Моравия. Тамъ той се изучилъ добре, станалъ свещеникъ и когато католицитѣ го изпждили, той се върналъ въ България.

Нуждата накарала Климента да иде за учителъ и свещеникъ въ Македония, дето имало още по горитѣ непокръстени хора. Климентъ билъ натъкменъ въ два дома, които съградилъ Борисъ въ Албания задъ Охридско езеро, въ долината на р. Деволъ. На това мѣсто Климентъ най-първо започналъ да работи: събралъ ученици, научилъ ги на новото четмо и писмо, запозналъ ги съ църковната служба, съ пѣнието въ църквата и ги ржкополагалъ за прислужници, пѣвци, дякони и свещеници. Той покръщавалъ народа и го упжтвалъ да си съгради църкви. Така отъ Охридско езеро чакъ до Адриатическо море се покръстили всички, съградили църкви и се сдобили съ пѣвци и свещеници за богослужението. Българското училище, българското четмо и писмо замѣнили грицкитѣ. Климентъ